

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 7908/15
12.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., ..., са боравиштем у ..., ..., ..., Б.Б. из ..., ..., ..., ... и В.В. из ..., ..., ..., чији је заједнички пуномоћник, Дејан Славић, адвокат из Београда, Влајковићева бр. 21, против туженог Секретаријата за социјалну заштиту – Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе Града Београда, ради поништаја решења, XIX-06 број 58.1-22/2015 од 06.04.2015. године, у предмету инвалиднине, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена на решење Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности Управе градске општине Стари град у Београду број: III-2 бр: 580-110/10 од 21.12.2011. године. Наведеним решењем првостепеног органа од 21.12.2011. године, у поновљеном поступку, поништава се решење Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности општине Стари град III-2 бр: 580-27 од 19.01.1996.године, којим се тужиоцима, и то: А.А., и малолетном Б. и В из ..., општина ..., са привременим боравком у ..., као удовици и синовима, односно као члановима уже породице палог борца Г.Г., признаје право на породичну инвалиднину у месечном износу од 30% од личне инвалиднине војног инвалида I групе увећаном за 50% од утврђеног износа за сваког сауживаоца, почев од 01.02.1996. године, па док испуњава законом прописане услове за коришћење наведеног права. Истим ставом диспозитива ожалбеног решења ставља се ван снаге решење Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности општине Стари град III-2 бр: 580-186 од 16.07.2007. године, у делу који се односи на породичну инвалиднину и одлучује тако што се тужиоцима не признаје право на породичну инвалиднину по палом борцу Г.Г., због неиспуњења законом прописаних услова. У диспозитиву истог решења наведено је да је именованим у периоду од 01.02.1996.

године до закључно са 31.05.2003. године и од 01.03.2007. године закључно са 30.09.2009. године, вршена неоснована исплата породичне инвалиднине по палом борцу и по наведеном основу им је неосновано исплаћен укупан износ од 2.535.256,00 динара те да ће се питање повраћаја неосновано примљених износа решити у посебном поступку.

Тужбом поднетом Управном суду дана 25.05.2015. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указују да је првостепени орган приликом одлучивања погрешно применио одредбу члана 76. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СФРЈ" бр. 31/86), игноришући одредбе члана 92. став 2. важећег закона, који предвиђа да ако је предлог за обнову поступка поднесен у року од 5 година од дана достављања решења странци, у поступку обнове примењују се прописи који су важили у време доношења решења, а ако је предлог поднесен по истеку тог рока примењују се прописи који важе у време подношење предлога за обнову поступка. Код наведеног, тужилац налази да је очигледно да је у поступку решавања у овом предмету првостепени орган применио погрешан пропис. Такође истиче да у предметном случају није било места примени члана 5 Закона о основним правима бораца војних инвалида и породица палих бораца, имајући у виду да се наведена одредба закона односи на странце, односно стране држављане а да покојни Колунцић Бранко није био странац већ лице које је у моменту погибије имало држављанство СФРЈ. У вези са изложеним указују да су тужиоци своје право на породичну инвалиднину стекли као чланови породице палог борца, држављанина СФРЈ, који је у моменту погибије вршио војне дужности или друге дужности за војне циљеве или за циљеве државне безбедности у оружаним акцијама после 17. августа 1990. године за очување суверености, независности и територијалне целокупности СФРЈ, што је у складу са чланом 2, сада важећег закона са којих разлога им припада тражено право, а што је такође сагласно и већ утврђеној судској пракси Врховног суда Србије и израженом правном ставу да, ако је пали борац био југословенски држављанин према прописима који су важили у време његове смрти, чланови породице палог борца имају право на породичну инвалиднину. Такође наводе да је у складу са наведеним законским одредбама, за признавање предметног права битно само држављанство палог борца а не и држављанство чланова његове породице. Указују на став Врховног суда Србије изражен у пресуди Уж. 79/2007 од 29.05.2008. године, сагласно коме се стицање права на породичну инвалиднину по палом борцу, цени на основу прописа о држављанству покојног борца који су важили у моменту његове смрти. Како са наведених разлога налазе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, предлажу да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење и предмет врати на поновни поступак и одлуку, уз обавезу туженом да тужиоцима надокнади трошкове насталог спора у складу са АТ и ТТ, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет без одржавања усмене расправе,

налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Наиме, из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности општине Стари град III-02 број 580-27 од 19.01.1996. године, тужиоцима као сауживаоцима признато право на породичну инвалиднину по палом борцу Г.Г. у месечним износима утврђеним тим решењем, почев од 01.02.1996. године, уз обавезу утврђену тим решењем за А.А. да пријави сваку промену која је од утицаја на признато право од 15 дана од дана настанка исте. Из наведеног решења првостепеног органа од 19.01.1996. године произлази и то да је дана 10.01.1996. године А.А. лично доставила овом одељењу досије породичне инвалиднине своје и деце Б. и В., који је упућен од стране надлежног органа општине Бенковац, по њеном усменом захтеву, са напоменом да је именована подмирена са новчаним примањима до краја месеца јануара 1995.године. Из списка предмета произлази и то да је Одељење за буџет, привреду и друштвене делатности Управе градске општине Стари град у Београду, накнадно од стране Министарства рада и социјалне политике-Сектор за борачку и инвалидску заштиту, обавештено да је дошло до сазнања да су горе именовани, као чланови породице погинулог борца, остварили исто право-право на породичну инвалиднину са 3 корисника и у Републици Српској, општина Источни Дрвар, почев од 01.10.1995. године због чега је првостепени орган донео закључак III-02 број 580-110/10- од 31.01.2011. године, којим је са разлога из члана 239. тачка 1. Закона о општем управном поступку дозволио понављање поступка по службеној дужности у предмету породичне инвалиднине окончаним решењем општине Стари град III-02 број 580-27 од 19.01.1996. године као и касније донетим коначним решењима, којима је решавано о праву именованих на породичну инвалиднину, а који закључак је стекао правноснажност доношењем пресуде Управног суда 14221/11 од 15.03.2012. године којом је одбијена тужба тужилаца изјављена против решења туженог органа од 09.11.2011. године, којим решењем је била одбијена жалба тужилаца изјављена против наведеног првостепеног закључка од 31.01.2011. године. Из образложења ожалбеног решења произлази да је првостепени орган решавајући по службеној дужности у поновљеном поступку, поништио решење Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности општине Стари град од 19.01.1996.године и истим решењем ставио ван снаге решење Одељења за буџет, привреду и друштвене делатности општине Стари град од 16.07.2007. године у делу који се односи на породичну инвалиднину, и то након што је на основу прибављених решења Републике Српске, општине Дрвар-Секретаријата за питање бораца и жртава рата 02-3-560-13/95 од 05.10.1995. године утврдио да је тужиоцима, по истом основу, као сауживаоцима већ признато право на породичну инвалиднину по палом борцу и то почев од 01.10.1995. године, као и касније, по касније донетим решењима у поступку превођења по броју и датуму ближе наведеним у образложењу ожалбеног решења, која решења су садржана у списима предмета. У образложењу првостепеног решења наведено је и то да је тужиоцима признато право на породичну инвалиднину као странцима, с обзиром да су

у моменту признавања права имали статус избеглица, о чему сведоче и докази у списима предмета-избегличке легитимације, према којима су В.В. и Б.Б. били у статусу избеглица из бивше Републике Хрватске а А.А. имала држављанство Републике Босне и Херцеговине. Првостепени орган се у образложењу решења, као основ за донету одлуку, позвао на одредбу члана 76. став 2. Закона о основним правима војних инвалида и породица палих бораца “Службени лист СФРЈ” бр. 31/86), који је био на снази у време када је орган први пут решавао о праву тужилаца, али и на одредбу члана 5. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца “Службени лист СФРЈ” бр. 24/98 и 25/00), важећег у време решавања првостепеног органа у предметном случају.

Одредбом члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца прописано је да ако је предлог за обнову поступка поднесен у року од 5 година од дана достављања решења странци, у поступку обнове, примењују се прописи који су важили у време доношења решења, а ако је предлог поднесен по истеку тог рока примењују се прописи који важе у време подношења предлога за обнову поступка.

Одредбом члана 5. истог закона, прописано је да ратни војни инвалид је и странац код кога је наступило оштећење организма под околностима из члана 2. став 1. тач.1. и 5. и став 2. овог закона, ако својство ратног војног инвалида по том основу не може остварити од стране државе.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари а имајући у виду доказе на које се првостепени орган позвао у образложењу ожалбеног решења и чију валидност тужилац није оспоравао, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да, како је тужиоцима признато право на породичну инвалиднину у Републици Српској, општина Источни Дрвар почев од 01.10.1995. године (које право су користили у моменту одлучивања о даљем коришћењу права у Републици Србији) а затим исто право признато и у Републици Србији, и то на основу решења Одељења за буџет привреду и друштвене делатности општине Стари град, III-02 бр. 580-27 од 19.01.1996. године и то почев од 01.02.1996. године, то је правилна одлука првостепеног органа да тужиоцима наведено право незаконито признато у Републици Србији и поред постојања сметњи прописаних наведеном законском одредбом што представља разлог за понављање поступка у смислу члана 239. тачка 1) Закона о општем управном поступку, у року сагласно члану 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, као и разлог за доношење одлуке као у диспозитиву првостепеног решења у односу на решење од 19.01.1996. године, али и у односу на решење од 16.07.2007. године, као накнадно донето решење, којим је одлучено само о постојању промена које утичу на престанак права сауживалаца или на стицање других права по основу права признатих првим коначним решењем којим је решено о праву тужилаца на породичну инвалиднину.

Како је сагласно цитираној одредби члана 5. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, услов за стицање својства ратног војног инвалида – а у вези са тим и права која из тог својства произлазе, управо то - да се то својство не може остварити код стране државе, а што према наведеном

чињеничном стању у овом предмету није био случај, то је, по оцени Управног суда, правилно одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужилаца, дајући за своју одлуку довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Код напред наведеног, те околности да су тужиоци у периоду означеном у решењу првостепеног органа, по истом основу, остваривали право на породичну инвалиднину као чланови уже породице палог борца чије држављанство није било спорно за признавање права у Републици Србији, у којој им је то право било признато решењем првостепеног органа од 19.01.1996. године, али и у Републици Српској, у којој им је то право раније признато, то су по оцени суда без утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету наводи тужбе којима тужиоци указују да је Г.Г. у време погибије имао држављанство СФРЈ, и да у поступку признавања траженог права није од утицаја држављанство чланова породице палог борца.

Суд такође налази да, како је тужиоцима сагласно установљеној судској пракси на коју тужбом указују, решењем првостепеног органа првобитно било признато право на породичну инвалиднину по палом борцу, све до дана сазнања да су исто право већ остварили и у иностраној држави, то су према чињеничном стању утврђеном у овом управном поступку без утицаја на другачију одлуку наводи тужбе којима се указује на назначене пресуде Врховног суда Србије.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

Суд је одбио захтев тужилаца за накнаду трошкова насталог спора, имајући у виду успех тужилаца у спору, па је применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чл. 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 12.10.2018. године, 17 У 7908/15

Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ/АМ